

JAN KLEČANDA:

MALOMĚSTSKÝ APOŠTOL.

KUS HISTORIE Z MALÉHO MĚSTEČKA.

"A co?" smál se lehkokrevný Sýkora, jenž, když byl přišel do Letňan, jako pravé pražské dítě neměl o hospodářství ani potuchy. "Vždyť je to tak pěkné idylkové — ty rozbité chalupy pod doškem! A na těch cestách, jak to krásně voní! V Praze, když jsem té rozkoše chtěl užít, musil jsem běžet na dvě hodiny cesty za bránu a zde to mám tak pěkně u samého nosu!"

vatí. Jiní přišli s úmyslem novému spolku přímo nepřátelským a nie se tím netajili, přemlouvající zvědavce a nerozhodné, aby šli raději do dolejší hospody. "Nás budou učít hospodařit!" huboval jeden, posměšně mávaje tištěným provoláním, v němž bylo zvěděnce a nerozhodné, aby šli raději do dolejší hospody. "Nás budou učít hospodařit!" huboval jeden, posměšně mávaje tištěným provoláním, v němž bylo zvěděnce a nerozhodné, aby šli raději do dolejší hospody. "Nás budou učít hospodařit!" huboval jeden, posměšně mávaje tištěným provoláním, v němž bylo zvěděnce a nerozhodné, aby šli raději do dolejší hospody.

také odstrkat, co? Dobře povídal adjunkt: "Každý at si věří, jak sám chce." "říkejte si, co chcete," přitlučeně huboval kterýs souseď ve skupině, jež brala se k Podlesí, "ale já si myslím, že co nevyrostlo z dobré vůle, nemůže nésti dobré ovoce. Co ten adjunkt? Ten snad z lásky k nám chce být tím předsedou? Nedávno jsme se dostali zpod karabáče panských mušketýrů a teď sami si z nich děláme nad sebou pány."

adjunktem Pechem, vyzráli na be sedáče, bylo z toho hodně směhu a našim přítelům, jako každý nezdar, dost to v očích lidí uškodilo. Vědělo se, že po úvodní řeči Jarolínkové a po přečtení stanov chopil se slova lesní adjunkt, jehož si byl do schůze Pech přivedl, a ten že navrhl celou kandidátní listinu, o které předseďa musil dáti hlasovati. Přátelé besedáři chtěli provést volbu hlasovacími listky, při čemž byli by zajisté zvítězili svými kandidáty již proto, že z přítomných sedláků málokterý dovedl tak hbitě psáti, aby byl mohl kandidátní listinu opravovat, leč adjunkt Pech našel ve stanovách, že volba může být konána i akklamací a šťastně také návrh svůj prosadil. Sedláci a chalupníci, i ti, kteří jinak byli by přáli straně Jarolínkové, když zvedali ostatní ruce, nevydrželi nebo netroufali se postaviti proti panským a hlasovali též.

než v Kocourkové a v obecní kase pořádku a ne! "Jak už obyčejně bývá, vyvolala jedna výčitka druhou a konečně přestalo veřejné mínění letňanské na tom, že, když ti pánové chtějí napravovati, měli by zařít městi před svým práhem, totiž v Letňanech samých. Až dosud po celá léta vlády Jarolínkovy nikoho ani nenapadlo činiti obecnímu hospodářství nějaké výtky, poněvadž se o ně nikdo nestaral. Co dělal Jarolímek se svým věrným pomocníkem Skalickou, bylo dobré, a i páni v radě nepřehlihovali k obecnému blahu nicméně jiným, než že spokojeně ke všemu hlavami kývali, co purkmistr zařídil. A nyní pojednou — kde se vzala, tu se vzala — nespokojenosti bylo v celém městečku dost a dost. Kdo byl prvním, jenž rozhodil pochybnosti o městském hospodářství a tak zasel símě nedůvěry, nikdo by byl nedovedl zjistiti. Jenom o volbu Sachsla, jenž ani do schůze nepřišel a jehož přihlásil jeden z panských úředníků, strhla se malá šarvátká. Byl to učitel Zeman, jenž ozval se proti jeho zvolení. Nedokázal nic, neboť když došlo k hlasování, sedláci zvedali ruce jako na povel, za to však vyvolal si Sachsla nesmířitelně nepřátelství, již mělo se na něm brzy vymstíti. To vše vypravovalo se po Letňanech, a mnohem více bylo škodolibých, již těšili se z toho, než oněch, již by se byli pohoršili nad nevědekem obou lhoteckých souseďů. "Dobře na ně," říkali usedlí měšťané, již pořádku ještě považovali se za něco lepšího. "Potrhat se mohli, aby ty sedláky vyprostili z rukou židů a teď za to mají odměnu!" "Však je to také nesmysl od nich ode všech! Co si páliť prsty pro jiné a nač chtít sedláky vpravovat nějaké vzdělání? Orat a hnojit dovedou i bez toho —"

mínění valně dotkl. "I dejte mi svatý pokoj! Kdož pak by se ohlížel po tom, co lidé mluví!" odbýval Jemínáček, jenž byl nemálo pobouřen. "Tak bývalo odjakživa, že byli lidé nespokojeni, kteří si rádi po straně zahubovali. Necháme je mudrovat a povedeme své dále." "A já myslím, že by bylo přece lépe zavřít nespokojencům ústa," ozval se Václav. "Nebojte se, otče, nemám v úmyslu honit je před soud, nýbrž vyzvat je, aby veřejně pověděli, co se jim ve správě města nelíbí." "I toho z nikoho nedostaneš, kdybys heverem přáčil! A jak je chceš k tomu přimět?" "Zeela jednoduše — Svoláme schůzi Občanské Besedy a tam se o tom promluví." "V besední schůzi?" divil se sám farář. "Nu, ano! Beseda má ve stanovách, že má a může dělat vše, co čelí k povznesení našeho města. A my budeme tu dělati politiku." "Politiku? To by nám dali! Rozpustili by nás —" "Myslím jenom obecní politiku a pro tu nás rozpouštět nemohou. Seznamte občany a řekneme jim: S čím je kdo nespokojen ve správě obce, ať nám to poví, a kdo má nějaký rozumný nápad, jak bychom své městečko zlepšili, ať se jim netají," vykládal horlivě Václav. Druzí radostně poslouchali a bylo patrné, že se jim ta věc zamlouvá, jen otec Jarolímek tvářil se trochu nedůtklivě. "A to myslíš, jako bychom se posadili na lavici obžalovaných a kde který poslední domkář aby přišel a směl nás posuzovati?" vyjel si trochu podrážděně, uražen ve své parkmistrovské nedotnutelnosti. (Pokračování.)

Adolf A. Tenopír, Český právník a obhájce. 422 First National Bank Bldg., 13. a Farnam ul., Omaha, Nebr. Tel. Douglas 1165. 2917

OPATŘTE SE PROTI NEMOCEM MAJICE V DOMĚ SEVEROVY LÉKY. VĚDA UČÍ, SEVERŮV SILITEL LEDVIN A JATER. ZACHRÁNĚNA OD OPERACE! Na prodej v lékárnách a obchodech s léky. Vždy důsledně žádejte jen Severovy Léky. Nemáte-li ještě Severův kalendář na rok 1911, přihlaste se v lékárně. Pro každého výtisk zdarma. Jezte, co vám chutná. Při prvních známkách. Severovy Žaludeční hořké. Severův Balsám pro plíce.